

Roluri

Stefan Doroftei Doimaneanu

Pe boltă mii de stele pe rând își deschid ochii,
Și trag cu disperare de draperii din nori
Regina nopții albe își etalează rochii
Porivindu-se-n oglinda din unda cu fiori.

Tremurul șoaptei noastre în perne se afundă
Cuvintele disperă înlănțuite-n noi,
Suntem actori sălbatici pe scena vieții noastre,
Jucăm în piesa scrisă doar pentru amândoi.

Tu, briză răcoroasă ce fruntea mi-o adie
Și-nchide storul ochilor cu cioburi de sărut,
Ești ca un mac fierbinte pe-a trupului câmpie
În dans cu evadarea din somnul dispărut.

Eu, graiul primăverii inveșmântat în mituri
Și-n lira fermecată de emisari celești,
Maestru al iubirii, seducător în rituri,
Sunt prințul evadat din cartea de povești.

Suntem ca diminețile machiate cu carmin
Pe frunzele privirii, din verile fierbinți,
Suntem ca mângâierea din raze de rubin
În nopțile-ncărcate cu mii de jurămînți.